

Tot orășelul era adunat acolo; pe marginea și pe mijlocul terenului erau legionarii și veniseră să dea raportul. Dar nu îi cunoșteam. Și m-am învățat minte de la București. Nu le-am dat atenție, i-am împrăștiat, i-am gonit. „Nu vă cunosc pe voi!” Nu faci armată cu improvizati. Noi purtam cămașa verde cu o convingere puternică și nobilă. Am luat comanda cum trebuie. Și nu îmi pare rău. „Așa credeți voi, profesorilor? Și vă și condamnați să îmbrăcați cămașa verde, de care numai ați auzit și voi. Și, potențial, voi ați fost prizonieri.” Așa le-am zis. Și *homo homini lupus* nu mai e valabilă, cum că omul îi lup pentru om. Nu, omul e Dumnezeu pentru om de când a venit Hristos. Vedeți? Aceasta este strategia! Hai să intrăm cu nițel curaj în valorile autentice, care au relație cu veșnicia. Acționați cu strategie! Eu acum nu sunt așa de informat și nu am o armată în jurul meu, cum are părintele Justin. Eu sunt singur aici. Dar puneți-vă capul la bătaie! Important e să stai de vorbă cu tine în orice clipă. Nu e permis să nu știi ce ai de făcut. Poate sunt situații să rabzi, mergând pe linia unei credințe trăite. *Nu se mișcă fir de păr fără voia Mea și Îndrăzniți, Eu*

*am biruit lumea. Biserica, nici porțile iadului nu o vor birui. Și, chiar dacă mori, nu mori, frate! Ai trecut de la moarte la viață! Nu-s cuvintele mele. Și așa este. Acestea nu sunt niște povești, dragii mei. Repet, moartea nu poți să o păcălești cu o cafea. Moartea e o mare realitate. Iadul e o mare realitate, confirmat de Mântuitorul: „Mergeți în focul cel de veci!” Și a trecut de la moarte la viață. Va să zică, viața trebuie să fie nițel pipăită și întrebată: *Cine sunt eu?* Dar numai în funcție de marele Adevăr în contingentă cu veșnicia, că altfel... ești un politician prost. Te duci în târg să-ți cumperi și tu o haină și te-a păcălit un jidan prost, cu o haină putredă.*

— *Care credeți că ar trebui să fie următorul pas strategic, mai ales că am aflat că legea privind buletinele electronice s-a votat deja, tot așa, „tacit”?*

— Este de dorit poziția grecilor, care au avut în frunte pe patriarhul însuși militând pentru drepturile credincioșilor împotriva acestor acte. Dar știți ce înseamnă 666? Explicația am găsit-o și eu la unul din Sfinții Părinți, nu este a mea. Noi trebuie să apărăm crucea, dar împotriva

căruia dușman? Că în planul de foc pe care eu l-am băgat și în biserică, nu numai în armată, este și asta: precizarea poziției tale față de inamic. Cine e inamicul la noi? E dracul! Diavolul zice că este creatorul lumii. (...) Dați-vă seama ce îndrăzneală! „Lepădatule!” Însă e o creație, un ticălos. Am făcut o constatare de pe poziția mea de monah și de duhovnic: insistă foarte mult dracul, nu se lasă deloc. Însă e un vândut, e un lepădat, e un apostat, un tolerat. Nu contează. Deci trebuie să cunoaștem poziția creștină mai întâi, care o nimicește pe cea potrivnică. Nu trebuie să fim nici pe poziția de răzbunare, să avem satisfacție că i-am biruit pe vrăjmași, nu... cu gând smerit.

– *Cum vedeți poziția Mitropoliei Clujului față de poziția Sinodului, unde, știți bine, Înaltul Anania nu a participat?*

– Anania a făcut ce trebuie. A făcut sinod mitropolitan și s-a prezentat. Pentru că, practic, nu avea încredere sută la sută în hotărârea de dincoace. Dar atât cât a făcut patriarhul, eu sunt mulțumit, că se întrezărește și cumva împotriva... Ceea ce înseamnă: ce să-i ceri mai mult?

Cu dibăcie s-a strecurat. Pe ei nu-i interesează... Însă sunt multe lucruri de zis aici. Eu vă îndemn să nu primiți așa ceva. Pentru că acum e numai un început. Pe urmă vor ajunge să vi-l bage pe gât, nu numai în piele. Și s-a descoperit că e și cancerigen. Poate cu asta „speriem” lumea. M-a informat Anania la telefon. Am fost la București, am sosit aseară. Mi-a stat o ureche pe loc. Și, în București, am trecut pe la Sfântul Dumitru... cu amintirile mele de mic. A venit aseară la mine un consilier de la patriarhie. M-am „ocupat” de el, bineînțeles. Dar nu mă tem. Știu că le sunt adversar. Cu o moarte toți suntem datori! Dar una-i ortodox să mori sau ecumenist vândut! Viața înseamnă moarte continuă. Să știi să mori și să înviezi în fiecare zi! Noi ar trebui să ne bucurăm că trăim niște vremuri ca acestea, de cruce. Deocamdată s-a arătat numai un 6, dacă înțelegeți, și mai urmează încă doi. Toate sunt bune, că se separă adevărul de minciună...